

**Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu
najde, jak bdí.**

**Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu
najde, jak bdí.**

19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 12,32-48)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Neboj se, malé stádce! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřete si měšce, které nezpuchří, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“ Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?“ Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvášný správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas příděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslel: ‘Můj pán hned tak nepřijde,’ a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opíjet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým učedníkům: „Neboj se, malé stádce! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Navazuje se tu na předchozí poučení o vztahu k majetku: není třeba se nechat pohltit starostmi o živobytí, vždyť Otec se o nás stará ještě víc než o lilie či ptáky – on se rozhodl dát nám království, plnost života! Proto se nemáme nechat zavalit strachem o zajištění existence (výzva „nebojte se“ může mít odlišné akcenty, a to podle kontextu). Jsme malým stádcem, které je vedeno dobrým pastýřem, samotným Hospodinem (ne přímo Ježíšem – to je janovská perspektiva). Malé společenství dostane největší Boží dar, plnost života. Malé stádce („jako ovce mezi vlky“ – 10,3) je možná narážkou na Iz 41,14 (podle řeckého překladu Septuaginty): „Jákobe, ty nejmenší v Izraeli, já ti pomůžu“.

Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřete si měšce, které nezpuchří, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Tohoto tématu se úzce dotýká i úryvek Lk 16,13 („Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“). V Lukášově díle pak nám Skutky vykreslují konkretizaci tohoto ideálu: „Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.“ (Sk 2,45)

Srdce musí být přitahované tímto pokladem u Boha. A tento poklad se získává darováním hmotného pokladu. O prozíravém využívání majetku viz 16,9 („Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků.“)

Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří. Svoboda od ustaranosti a od majetku umožňuje bdělost, připravenost na příchod pána. Bedra přepásaná podmiňují dobrou a pohodlnou chuť – jinak by dlouhá říza překážela. Možná se naráží také na připravenost při vyjití z Egypta (Ex 12,11.22-23). I hořící lampy, nezbytné v noci, symbolizují připravenost a bdělost.

Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. „Amen, pravím vám“ – uvozuje obzvlášť důležitou výpověď. Její funkcí je zbystřit pozornost („skutečně, věřte mi“). Pán sám bude sloužit svým služebníkům: taková záměna rolí je neslýchaná! Podle některých exegetů se jedná o největší zaslíbení obsažené v Písmu.

Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?“ Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážný správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas přiděl jídla?“ Ježíšova odpověď (otázka „kdo“) je záhadná. Podobná odpověď formou otázky se objevuje na konci podobenství o milosrdném Samaritánu („kdo se zachoval jako bližní?“) – Mistr umí opravdu mistrovsky přivést posluchače k tomu, aby sám našel odpověď.

Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat. Odpovědí na Petrovu otázku je tedy to, že podobenství platí pro všechny, ale odpovědnost je úměrná poznání: na učednících leží větší míra odpovědnosti než na zástupech. V pozadí tohoto výroku je starozákonní učení o proviněních úmyslných (spáchaných zvednutou rukou) a neúmyslných (Nm 15,27-30).

SHRNUTÍ

Správné používání majetku má umožnit připravenost na setkání s Pánem. Ježíšova slova jsou nejprve obecná a platná pro všechny učedníky: učedník totiž neví, kdy se Pán vrátí, a proto má být stále připravený. Tato obecná napomenutí však vyústí v konkrétnější aplikaci na vedoucí společenství: komu Bůh mnoho svěřil, od toho bude víc vyžadovat.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Znáš ten pocit, když má někdo přijet na návštěvu, ty se na něj hodně těšíš a už se nemůžeš dočkat? Možná se ti ani v noci nechce spát, jak se těšíš! Ježíš říká, že bychom na něj také měli čekat... To neznamená, že nebudeme spát, ale spíš na něj budeme myslet. Můžeme si přitom opakovat to, co Ježíš říkal, vzpomínat na to, co prožil, a tím také bude růst naše přání se s ním znovu vidět, znovu slyšet jeho slovo, nepropást tu chvíli, ve které mi v mém srdci něco chce říci...

Starší:

Lidé si dnes chrání své peníze tím, že je dávají do banky. Nemusí se tak bát o svou peněženku, protože všechny platby mohou vyřešit kartou. Ježíš nám radí něco podobného: máme si ukládat své poklady v nebeské bance. Rozdíl je ale v tom, že pozemský svět má jiná pravidla než ten nadpozemský. Pozemská banka má otevřeno jen někdy, bere poplatky a někdy taky zkrachuje. Ta nebeská je otevřená vždy, bez poplatků a proti krachu je zcela zabezpečena. Ta pozemská je založena na slovech lidských, ta nebeská na slovu Božím, ta první přijímá to, co máš, ta druhá to, co dáš.

Zkusme si

Mladší / Starší

Být bdělý a pozorný dlouhou dobu, to dá velkou námahu! Zkuste, jak dokážete být po omezený čas pozorní a zahrajte si ve skupině „kolíčkovanou“. Každý účastník dostane na začátku hry dva kolíčky na prádlo. Určí se čas, po nějž hra bude běžet, a skupina pokračuje ve své běžné naplánované činnosti (práce, táborová činnost, katecheze...). Během daného času má každý účastník za úkol nenápadně umístit kolíček na oblečení jakéhokoliv spoluhráče a zároveň si dát pozor, aby se na něm samém nějaký kolíček neoctl. Jakmile je

kolíček zavěšen, žádný hráč se ho už nesmí dotknout, sundávat ho, přemisťovat apod. Vítězí hráč, který se zbaví svých kolíčků a má na sobě co nejmenší počet kolíčků od spoluhráčů.

Ti, kdo mají chuť k tvoření, si mohou zkusit vytvořit vlastní lucernu:

Potřebuješ

- Zlatou fólii, nejlépe dvoubarevnou
- Silnější jehlu a tenčí jehlici
- Malou čistou sklenici od marmelády
- Vykrajovátko na cukroví
- Nůžky, lepidlo, korkovou zátku
- Měkkou podložku, např. polystyrén nebo překližku
- Čajovou svíčku

Návod

- Ustřižni fólii tak, aby byla asi o 1 cm širší a 2 cm vyšší než tvoje sklenice od marmelády.
- Pokud budeš pracovat s jehlou, zastrč ji ouškem do korkové zátky.
- Vzory můžeš vytvářet podle svých nápadů nebo podle předlohy. Když například na fólii přiložíš vykrajovátko na cukroví a lehce zatlačíš, hned získáš hezký obrys. Okraj můžeš zvýraznit pletací jehlicí.
- Obrisy pak propíchně jehlou jednu díрку vedle druhé tak, aby se úplně zaplnily. Dávej pozor, aby neležely těsně vedle sebe a fólie se ti neprotrhla.
- Horní okraj fólie můžeš ozdobit nůžkami.
- Hotovou fólii polož na sklenici a po stranách ji přilep k sobě. Pak už stačí lampičku postavit na stůl a vložit do ní čajovou svíci.
- (Z drátu je možno vyrobit na lucernu i „ouško“ na nošení – ohni drát do oblouku a jeho konce omotej kolem hrdla sklenice, pak můžeš v takové lampičce přinést domů třeba Betlémské světlo).

Šikovní starší kutilové se mohou inspirovat i zde:

<https://living.iprima.cz/bydleni/diy-vyrobte-si-romanticke-lampicky-snu-10-napadu-jak-na>

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48

19. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 12,32-48